

[Margrete Auken]

bare, at den ikke må ødelægge så meget som i øjeblikket.

Det står heller ingen steder, at der ikke må bruges fredninger. Vi har bare sagt, at fredninger som eneste middel er for kostbart. Men dér kan jeg igen se lobbykloen går igennem det, der står i lederen. Men hvis man havde læst forslaget lidt omhyggeligt i stedet for, ville man have opdaget, at vi bare siger, det er for begrænset et middel at have, fordi det er for dyrt som eneste middel, og det er det eneste, vi har i øjeblikket. I den eksisterende naturfredningslov er der kun § 43, og den omhandler vådområder, men ikke træmassen, så dér er intet at gøre. Så har folk sagt: lad os nu se, hvad skovpolitisk udvalg kommer med. Ja men prøv at læse kommissoriet for skovpolitisk udvalg. Det er dog at tro på mirakler, at der skulle komme noget som helst ud af det. Jeg vil lige bede socialdemokratiet læse det kommissorium og så sige, hvor optimismen stammer fra. Det ville glæde mig, hvis de kunne.

Jeg var ved at få tårer i øjnene, da jeg hørte miljøministeren og hr. Rønholt tale om, hvordan folk elskede at gå tur. Har hr. Rønholt prøvet at gå tur i en nåletræsplantage? Det er altså ikke så sjovt. Men sådan som der blev lagt op også fra hr. Rønholt, bliver det det, man kommer til at gå tur i, bortset fra pyntegrøntafdelingen. Nu kan vi tage miljøministeren med og hygge os, mens vi glæder os over, at der er kommet lidt mere produktion.

Jeg vil sige til ministeren, at det, vi har sagt i vores forslag, er, at miljøhensynet skal med. Det er det ikke, ingen steder. Og i det omfang det står i loven fra 1935, har det vist sig at være helt svagt. Der er ingen restriktioner. Udgangspunktet er at ligestille de to hensyn. Hvis der var nogle, der var lidt mere raffinerede her, kunne de gå op og drille mig, fordi jeg engang har gjort meget grin med, hvordan vandløbsloven ligestillede modsatrettede hensyn, og det slagsmål kan vi også se finde sted. Jeg tror, det er lettere i skovloven at ligestille produktionshensyn med miljøhensyn. Det er det, vi beder om.

Ministerens siger, man kan gøre det alt sammen med den eksisterende skovlov. Det skal han få lov til at forlyste sig med at svare på, når vi begynder at stille spørgsmålene til den og får alle de gode eksempler hjem, men

ministeren har dog opdaget, at der er problemer med bøgeskoven. Til lykke med det.

Resten tror jeg ikke jeg vil komme ind på. Jeg har heller ikke så forfærdelig meget lyst til at sige mere til hr. Henning Nielsen, end jeg har gjort. Vi er meget interesseret i beskæftigelse, og jeg tror, der er masser af beskæftigelse i vores forslag. Jeg tror også, der er langsigtet økonomi i det; det er der nemlig i en ordentlig miljøpolitik. Jeg tror som sagt, vi kan finde hinanden, hvis vi lige får snakket dette igennem.

Jeg vil især gerne takke hr. Rønholt for hans prisværdigt klare indlæg. I forhold til de andre var det ordentlig snak: dér ved vi, hvad vi har at rette os efter. Vi kan gøre, som Dansk Skovforening siger, nemlig lave en lille yndig plet hist og pist med lidt tilskud, sådan at folk kan få lov til at gå dér med deres madpakker. Så håber jeg, at godserne åbner disse yndige pletter, som skal have tilskud til skovturen. Det er, hvad der kommer ud af det. Hr. Rønholts indlæg lød næsten som de indlæg, man hørte, før den første miljølov blev vedtaget, før det lykkedes det konservative folkeparti at få ødelagt den, så man kunne være med til det i 1973. Da var der heller ikke tale om, at industrien kunne overleve, hvis man lavede miljølovgivning.

Der er ét synspunkt hos hr. Rønholt, jeg lige vil opholde mig en lille smule ved, og det er hr. Rønholts meget polemiske bemærkninger om, at det er i kraft af en langsigtet planlægning, at vi har de skove, vi har i dag. Det er jeg fuldstændig enig i. Men nu er den planlægning kommet til kort. Den første fredskovslov var en utrolig langsigtet lovgivning, og først nu ser vi den komme til kort. Det er i og for sig en restaurering af den gamle lov, som vi prøver at lave, hvor der lægges restriktioner ind i forhold til det rene produktionshensyn, som man godt kunne forestille sig ville komme. Dengang var der i og for sig ikke andre hensyn at tage end produktionshensynene, men vi kunne se, at de på det tidspunkt ville tilgodesse noget, som også ville blive rekreativt, fordi man ikke tænkte i skov på samme måde produktionsmæssigt, som man gør i dag.

Vi vil have noget ind i skovloven, som gør det muligt at tage højde for de moderne problemer, der er opstået, og som altså umiddel-